

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA DOLNOŚLĄSKIEGO

Wrocław, dnia 27 lipca 2015 r.

Poz. 3290

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR NK-N.4131.40.12.2015.JW1 WOJEWODY DOLNOŚLĄSKIEGO

z dnia 15 lipca 2015 r.

Działając na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r., poz. 594 ze zm.)

stwierdzam nieważność

§ 2, § 3 ust. 2 we fragmencie „w tym”, § 3 ust. 2 lit. a, § 4 ust. 2, ust. 3 we fragmencie „, uchwałą jej Zarządu. Uchwała ta stanowi załącznik do karty zgłoszenia”, ust. 5, ust. 16 we fragmentach „Komisja Skrutacyjna przeprowadza” oraz „i” i ust. 17 oraz § 8 załącznika nr 1, a także fragmentu „Uchwała Zarządu o powołaniu na przedstawiciela Rady Działalności Pożytku Publicznego Miasta Jelenia Góra” oraz fragmentu obejmującego oświadczenie kandydata o niekaralności za przestępstwa umyślne załącznika nr 2 do uchwały nr 88.XII.2015 Rady Miejskiej Jeleniej Góry z dnia 30 czerwca 2015 r. w sprawie trybu powołania członków Rady Działalności Pożytku Publicznego Miasta Jeleniej Góry oraz organizacji i trybu jej działania.

Uzasadnienie

Rada Miejska Jeleniej Góry, powołując się na art. 41g ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2014 r., poz. 1118 ze zm.) – dalej także jako: ustawa, podjęła na sesji w dniu 30 czerwca 2015 r. uchwałę w sprawie trybu powołania członków Rady Działalności Pożytku Publicznego Miasta Jeleniej Góry oraz organizacji i trybu jej działania – dalej także jako: uchwała.

Przedmiotowa uchwała wpłynęła do Organu Nadzoru w dniu 8 lipca 2015 r.

W toku badania legalności uchwały Organ Nadzoru stwierdził, że:

– § 2 jej załącznika nr 1 został podjęty z istotnym naruszeniem art. 41e ust. 2 i art. 41g w związku z art. 41f ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie;

– § 3 ust. 2 we fragmencie „w tym” oraz § 3 ust. 2 lit. a jej załącznika nr 2 zostały podjęte z istotnym naruszeniem art. 41g ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie;

– § 4 ust. 2, ust. 16 we fragmentach „Komisja Skrutacyjna przeprowadza” oraz „i” i ust. 17 jej załącznika nr 1 został podjęty z istotnym naruszeniem art. 41g ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie;

– § 4 ust. 3 we fragmencie „, uchwałą jej Zarządu. Uchwała ta stanowi załącznik do karty zgłoszenia” jej załącznika nr 1 oraz jej załącznik nr 2 we fragmencie „Uchwała Zarządu o powołaniu na przedstawiciela Rady Działalności Pożytku Publicznego Miasta Jelenia Góra” zostały podjęte z istotnym naruszeniem art. 41g ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie;

– § 4 ust. 5 jej załącznika nr 1 został podjęty z istotnym naruszeniem art. 41f pkt 3 i art. 41g ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie;

– § 8 jej załącznika nr 1 został podjęty z istotnym naruszeniem art. 41g ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, art. 41f pkt 2 ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie w związku z art. 33 ust. 3 i 5 ustawy o samorządzie gminnym i art. 7 pkt 1 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o pracownikach samorządowych (Dz. U. z 2014 r., poz. 1202) oraz art. 41f pkt 3 ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie w związku z art. 353¹ ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz. U. z 2014 r., poz. 121 ze zm.);

– jej załącznik nr 2 we fragmencie obejmującym oświadczenie kandydata o niekaralności za przestępstwa umyślne (ostatnia ramka w załączniku) został podjęty z istotnym naruszeniem art. 41g ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie.

1. Zawarte w § 2 załącznika nr 1 do uchwały postanowienia dotyczące składu Gminnej Rady Działalności Pożytku Publicznego wskazujące, że: „W skład Rady wchodzi 14 członków, w tym: 1. trzech przedstawicieli Rady Miejskiej Jeleniej Góry, 2. trzech przedstawicieli Prezydenta Miasta Jeleniej Góry; 3. ośmiu przedstawicieli organizacji pozarządowych oraz podmiotów wymienionych w art. 3 ust. 3, prowadzących działalność na terenie Miasta Jeleniej Góry”, wykraczają poza przyznaną organowi stanowiącemu kompetencję prawodawczą.

To art. 41f ustawy reguluje, że „[...] Rada Gminna składa się z: 1) przedstawicieli organu stanowiącego [...] gminy; 2) przedstawicieli organu wykonawczego [...] gminy; 3) przedstawicieli organizacji pozarządowych oraz podmiotów wymienionych w art. 3 ust. 3, prowadzących działalność na terenie [...] gminy, stanowiących co najmniej połowę członków”. Nie przyznaje przy tym prawodawcy miejscowemu prawa określania liczby Rady Gminnej, w tym liczby przedstawicieli poszczególnych kategorii podmiotów.

Zgodnie z art. 41e ust. 2 ustawy Radę Gminną może utworzyć organ wykonawczy właściwej jednostki samorządu terytorialnego. To organ wykonawczy, jako tworzący Radę Gminną, określać będzie zatem – w oparciu o zasady ustalone w art. 41f ustawy – jej skład osobowy. Organ stanowiący nie może wkraczać w zakres kompetencji organu wykonawczego, a każde takie działanie jest istotnym naruszeniem prawa.

2. Na podstawie § 3 ust. 2 załącznika nr 1 do uchwały: „Prezydent odwołuje członka Rady przed upływem kadencji w drodze zarządzenia, w tym: a) na uzasadniony wniosek Przewodniczącego Rady, b) na wniosek Rady Miejskiej w przypadku przedstawicieli Rady Miejskiej, c) z własnej inicjatywy w przypadku członków wskazanych przez Prezydenta, d) w przypadku pisemnej rezygnacji członka Rady”.

Warunkiem członkostwa w gminnej radzie działalności pożytku publicznego jest fakt bycia przedstawicielem organu wykonawczego lub stanowiącego gminy bądź uprawnionej organizacji czy podmiotu, o którym mowa w art. 3 ust. 3 ustawy. Na reprezentację wskazanych organów (podmiotów) składa się zarówno fakt wyznaczenia określonej osoby do ich reprezentowania w gminnej radzie, jak również zgoda osoby wyznaczonej. Norma kompetencyjna z art. 41g ustawy, oprócz określenia „trybu powoływania” nie upoważnia organu stanowiącego gminy do wskazania warunków czy przesłanek odwołania członków gminnej rady działalności pożytku publicznego. W szczególności, regulacji tej nie uzasadnia treść art. 41b ust. 5 ustawy, który *expressis verbis* upoważnia marszałka województwa do odwołania członków wojewódzkiej rady działalności pożytku publicznego przed upływem kadencji ze szczegółowo określonych powodów. Ta regulacja odnosi się bowiem wyłącznie do funkcjonowania wojewódzkiej rady działalności pożytku publicznego. Ustawa, w zakresie gminnych i powiatowych rad, nie przewidywała analogicznej regulacji, jak też nie upoważniła organów stanowiących lokalnych jednostek samorządu terytorialnego do stanowienia w tym zakresie. Z wnioskowania *a contrario* można wręcz uzyskać dodatkowy argument na rzecz niedopuszczalności takiej regulacji w kwestionowanej uchwale (porównaj: wyrok WSA z dnia 31 stycznia 2013 r., III SA/Gd 713/12, LEX nr 1292054).

Ze względu na wskazane regulacje ustawowe warunkujące członkostwo w radzie działalności pożytku publicznego uznać można jednak, że przesłanki odwołania członka Rady wskazane w § 3 ust. 2 lit. b-d załącznika nr 1 do uchwały, nie mają charakteru istotnego naruszenia prawa. Taki charakter ma natomiast regulacja § 3 ust. 2 lit. a załącznika nr 1 do uchwały i nie może stanowić ona elementu prawidłowego aktu prawa miejscowego. Przewodniczący rady pożytku publicznego nie posiada bowiem żadnych kompetencji do wnioskowania o odwołanie członka rady. Nie istnieje żaden stosunek prawny między członkiem rady a jej przewodniczącym, który uzasadniałby powierzenie przewodniczącemu takiej kompetencji.

Niedopuszczalne jest również upoważnienie organu wykonawczego gminy do swobodnego decydowania o odwołaniu członka gminnej rady działalności pożytku publicznego. Taki charakter ma zaś posłużenie się

przed wyliczeniem przesłanek odwołania zwrotem „w tym”. Oznacza to bowiem, że istnieć mogą inne niż wymienione w uchwale przesłanki, które organ wykonawczy będzie mógł uznać za uzasadniające odwołanie członka rady. W ten sposób Prezydent Miasta Jeleniej Góry zyskałby niemal nieograniczony wpływ na skład rady. Powoływałby swoich przedstawicieli, a jednocześnie mógłby swobodnie odwoływać przedstawicieli Rady Miejskiej oraz organizacji pozarządowych. Taka regulacja stanowi rażące naruszenie ustawy.

3. W § 4 ust. 3 załącznika nr 1 do uchwały wskazano: „Przedstawiciele do Rady zgłaszają organizacje pozarządowe oraz podmioty wymienione w art. 3 ust. 3 ustawy, prowadzące działalność na terenie miasta Jeleniej Góry, uchwałą jej Zarządu. Uchwała ta stanowi załącznik do karty zgłoszenia”.

Rada Miejska Jeleniej Góry podjęła zatem regulację, która wkracza w wewnętrzne zasady ustrojowe podmiotów mogących zgłaszać kandydatów do Gminnej Rady Działalności Pożytku Publicznego. Takie działanie wykracza poza kompetencje prawodawcy miejscowego. Autonomiczną sprawą podmiotów uprawnionych do zgłaszania kandydatów jest ustalenie (w sposób niesprzeczny z zasadami ustawowymi) jaki organ tego podmiotu władny będzie do desygnowania kandydata. Organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego nie może narzucać tym podmiotom, który z ich organów ma dokonać zgłoszenia. Zgłaszającym – zgodnie z ustawą – jest określony podmiot, a nie jego zarząd (notabene nie każdy z uprawnionych do zgłoszenia podmiotów musi taki organ jak „zarząd” posiadać) i nie jest w gestii Rady Miejskiej dokonywać w tym zakresie modyfikacji przepisów ustawowych.

Ze względu na powyższe nieważny jest również załącznik nr 2 do uchwały we fragmencie: „Uchwała Zarządu o powołaniu na przedstawiciela Rady Działalności Pożytku Publicznego Miasta Jelenia Góra”.

4. Podstawy prawnej nie znajdują również postanowienia zawarte w § 4 ust. 5 załącznika nr 1 do uchwały. Określono w nim, że kandydatem na przedstawiciela organizacji pozarządowej albo podmiotu wymienionego w art. 3 ust. 3 ustawy nie może być osoba jednocześnie pełniąca funkcję radnego Rady Miejskiej.

Natomiast na mocy cytowanego już wcześniej art. 41f ustawy, Rada Gminna składa się z: 1) przedstawicieli organu stanowiącego gminy; 2) przedstawicieli organu wykonawczego gminy; 3) przedstawicieli organizacji pozarządowych oraz podmiotów wymienionych w art. 3 ust. 3, prowadzących działalność na terenie gminy, stanowiących co najmniej połowę członków.

Powyższe oznacza, że warunkiem członkostwa w Gminnej Radzie Działalności Pożytku Publicznego jest fakt bycia przedstawicielem organu wykonawczego lub stanowiącego gminy bądź uprawnionej organizacji czy podmiotu, o którym mowa w art. 3 ust. 3 ustawy. Ustawodawca nie upoważnił organu stanowiącego gminy do określenia wymagań wobec członków tego rodzaju podmiotu. To, kogo podmiot wskazany w art. 41f pkt 3 ustawy będzie chciał uczynić swoim przedstawicielem nie podlega autorytatywnemu ograniczeniu przez organ stanowiący gminy. Jeżeli wolą jakiejś organizacji społecznej będzie zgłoszenie jako swojego przedstawiciela osoby będącej radnym, to jest to jej autonomiczna decyzja.

Ponadto, wskazana regulacja jest również kształtowaniem zasad członkostwa w Gminnej Radzie, co – jak już wskazano w niniejszym rozstrzygnięciu nadzorczym – nie mieści się w zakresie kompetencji do wydania uchwały i także z tego względu w sposób istotny narusza prawo.

Nie można także pominąć faktu wkroczenia kwestionowaną regulacją przez prawodawcę miejscowego w ustawową materię ustrojową, która reguluje *incompatibilitas* członków organu stanowiącego gminy. Ustawa o samorządzie gminnym określa zakazy łączenia zatrudnienia lub funkcji z mandatem radnego. Ograniczenia typu *incompatibilitas* wskazywane w ustawie o samorządzie gminnym dotyczące radnego rady gminy obejmują następujące sytuacje: z radnym nie może być nawiązywany stosunek pracy w urzędzie gminy, w której radny uzyskał mandat (art. 24a ust. 1 i art. 24b ust. 1); radny nie może wykonywać funkcji kierownika lub jego zastępcy w jednostce organizacyjnej gminy, w której uzyskał mandat (art. 24a ust. 2 i art. 24b ust. 1), wójt nie może powierzyć radnemu w gminie, w której radny uzyskał mandat, wykonywania pracy na podstawie umowy cywilnoprawnej (art. 24d), radny nie może podejmować dodatkowych zajęć mogących podważyć zaufanie wyborców do wykonywania mandatu (art. 24e ust. 1), radny nie może prowadzić działalności gospodarczej na własny rachunek lub wspólnie z innymi osobami z wykorzystaniem mienia komunalnego gminy, w której uzyskał mandat, a także zarządzać taką działalnością lub być przedstawicielem czy pełnomocnikiem w prowadzeniu takiej działalności (art. 24f ust. 1), radny nie może być członkiem władz zarządzających lub kontrolnych i rewizyjnych ani pełnomocnikiem spółek handlowych z udziałem gminnych osób prawnych lub przedsiębiorców, w których uczestniczą takie osoby (art. 24f ust. 2), radny nie może posiadać pakietu większego niż 10% udziałów lub akcji w spółkach prawa handlowego z udziałem gminnych

osób prawnych lub przedsiębiorców, w których uczestniczą takie osoby (art. 24f ust. 5), mandatu radnego gminy nie można łączyć z mandatem posła lub senatora (art. 25b pkt 1), mandatu radnego gminy nie można łączyć z wykonywaniem funkcji wojewody lub wicewojewody (art. 25b pkt 2), mandatu radnego gminy nie można łączyć z członkostwem w organie innej jednostki samorządu terytorialnego (art. 25b pkt 3); radny nie może być wójtem (art. 27 pkt); radny nie może być zastępcą wójta (art. 27 pkt 2). Istnieją również ustawowe zakazy adresowane do osób zajmujących określone stanowiska czy pełniących określone funkcje zakazujące im pełnienia mandatu radnego, co dotyczy – na przykład – ławników (art. 159 § 1 pkt 9 ustawy dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych; Dz. U. z 2015., poz. 133 ze zm.), członków samorządowych kolegiów odwoławczych (art. 9 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 12 października 1994 r. o samorządowych kolegiach odwoławczych; Dz. U. z 2001. Nr 79, poz. 856 ze zm.), kontrolerów Najwyższej Izby Kontroli (art. 74 ust. 3 ustawy z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli; Dz. U. z 2012 r., poz. 82 ze zm.), kuratorów i wicekuratorów oświaty (art. 31 ust. 3 z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty), członków regionalnych izb obrachunkowych (art. 23 ust. 2 z dnia 7 października 1992 r.; Dz. U. z 2012 r., poz. 1113 ze zm.) oraz członków korpusu służby cywilnej (art. 78 ust. 4 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej; Dz. U. z 2014 r. poz. 1111). Ani w jednej, ani w drugiej grupie nie znajdują się jednak będący przedstawicielami organizacji pozarządowych członkowie Gminnej Rady Działalności Pożytku Publicznego, co oznacza, że wprowadzanie wobec tych osób zakazu sprawowania mandatu radnego w sposób istotny narusza art. 40f pkt 3 ustawy.

5. Zgodnie z § 8 załącznika nr 1 do uchwały: „Członkowie Rady wykonują swój mandat nieodpłatnie”.

Przyjęta regulacja stanowi istotne naruszenie przepisu kompetencyjnego, na mocy którego uchwała obejmuje swym zakresem przedmiotowym tryb powoływania członków oraz organizację i tryb działania Rady Gminnej. Ustawa nie daje bowiem podstaw do wprowadzenia w uchwałę postanowienia dotyczącego zasad uczestnictwa poszczególnych członków Rady Gminnej w jej pracach. Taki charakter ma zaś kwestionowana regulacja uchwały. Na jej mocy decyduje się o nieodpłatnym uczestnictwie w pracach Rady Gminnej. Zasady uczestnictwa poszczególnych członków Rady Gminnej w jej pracach (w tym m.in. rozstrzygnięcie o wynagrodzeniu) nie są tożsame, ani z trybem powoływania członków, ani z organizacją i trybem działania tej Rady.

Należy także wskazać, że organ wykonawczy jednostki samorządu terytorialnego może dowolnie wybrać swoich przedstawicieli. Mogą to być osoby znajdujące się w ramach struktury administracji samorządowej, jak również funkcjonujące poza tą strukturą. W odniesieniu do tej ostatniej kategorii, wzajemne relacje pomiędzy stronami będą regulowane na zasadzie umowy cywilnoprawnej. Warunki takiego kontraktu, w szczególności postanowienia dotyczące odpłatności, będą efektem zgodnych oświadczeń woli obu zainteresowanych stron, a zatem bezzasadnym jest arbitralne rozstrzygnięcie o tym w akcie prawa miejscowego. Przedstawicielami organu wykonawczego mogą być też pracownicy urzędu gminy, a wtedy, w kwestiach związanych z wynagrodzeniem za pracę w tym zakresie będzie decydował ich zwierzchnik służbowy, czyli organ wykonawczy, w ramach czynności z zakresu prawa pracy (art. 33 ust. 3 i 5 ustawy o samorządzie gminnym i art. 7 pkt 1 ustawy o pracownikach samorządowych). Organ stanowiący gminy, nie pełniąc funkcji zwierzchnika służbowego wobec wymienionej kategorii pracowników, nie może władczo rozstrzygać kwestii ich uprawnień i obowiązków związanych ze stosunkiem pracy, ze szczególnym uwzględnieniem aspektów związanych z wynagrodzeniem.

Analogicznie, w sposób autonomiczny, o społecznym charakterze udziału swoich przedstawicieli w Radzie Gminnej mogą decydować podmioty wskazane w art. 41f pkt 3 ustawy. Mogą jednak także swobodnie ustalić z tymi przedstawicielami zasady odpłatności za uczestnictwo w Radzie, co gwarantuje art. 353¹ Kodeksu cywilnego, stanowiący, że strony zawierające umowę mogą ułożyć stosunek prawny według swego uznania, byleby jego treść lub cel nie sprzeciwiały się właściwości (naturze) stosunku, ustawie ani zasadom współzycia społecznego. Wkraczanie przez radę gminy w stosunki prawne łączące organizacje pozarządowe (i inne podmioty) z ich przedstawicielami jest zatem niedopuszczalne i w sposób istotny narusza prawo.

6. W § 4 ust. 2, 16 i 17 załącznika nr 1 do uchwały określono, że: „2. Prezydent powołuje pięcioosobową Komisję Skrutacyjną, która przeprowadza procedurę wyboru przedstawicieli do Rady i nadzoruje przebieg wyborów. Komisja Skrutacyjna składa się z 1 przedstawiciela Rady Miejskiej, 2 przedstawicieli Prezydenta oraz 2 przedstawicieli z ustępującej Rady, jednocześnie niekandydujących do nowej Rady [...]. 16. Do Rady wchodzi 8 przedstawicieli, którzy otrzymali największą liczbę głosów. W przypadku otrzymania przez kandydatów równej ilości głosów, w sytuacji, która powodowałaby zwiększenie ilości zasiadających w Radzie,

Komisja Skrutacyjna przeprowadza losowanie i wybiera tylu kandydatów, aby uzupełnić skład Rady do 8 przedstawicieli. 17. Wynik głosowania w formie protokołu przedstawia niezwłocznie przewodniczący Komisji Skrutacyjnej. Protokół zamieszczany jest na stronie internetowej Miasta Jeleniej Góry oraz w Biuletynie Informacji Publicznej”.

Organ stanowiący gminy nie ma kompetencji do powoływania (czy też tworzenia prawnego umocowania dla powołania) nowych, nieprzewidzianych ustawą organów i przypisywania im kompetencji, nawet jeżeli kompetencje te mają charakter organizacyjny. Komisja Skrutacyjna nie jest bowiem komisją rady powoływaną spośród radnych, o której mowa w art. 21 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, a zatem dla powołania takiego organu konieczne jest wyraźne upoważnienie ustawowe wskazujące na możliwość (lub konieczność) powołania organu albo na zakres spraw, które winny znaleźć się w gestii nowo wykreowanego gremium. Taką podstawę stanowi przepis kompetencyjny do wydania niniejszej uchwały, który pozwala na powołanie Gminnej Rady Działalności Pożytku Publicznego i Powiatowej Rady Działalności Pożytku Publicznego. Nie daje on jednak uprawnienia do powołania Komisji Skrutacyjnej.

Należy zgodzić się z Wojewódzkim Sądem Administracyjnym w Gdańsku, że nieuprawnione jest stanowisko, zgodnie z którym „ustawodawca udzielając kompetencji do określenia trybu powoływania członków, organizacji i trybu działania Rady Pożytku Publicznego, zawarłby w jej ramach również - kompetencję do stanowienia o istnieniu innych organów” (wyrok WSA z dnia 31 stycznia 2013 r., III SA/Gd 713/12, LEX nr 1292054). Oznacza to, że wszystkie przepisy uchwały, które odnoszą się do powołania i funkcjonowania Komisji skrutacyjnej stanowią istotne naruszenie prawa i konieczne jest stwierdzenie ich nieważności w całości (§ 4 ust. 2 i 17 załącznika nr 1) albo we fragmentach wskazanych w sentencji niniejszego rozstrzygnięcia (§ 4 ust. 16 załącznika nr 1).

Na marginesie można jeszcze wskazać, że w § 4 ust. 2 *in fine* załącznika do uchwały wprowadzono regulację, która mogłaby doprowadzić do niemożności przeprowadzenia procedury wyboru. Założono bowiem, że co najmniej dwóch kandydatów z ustępującej rady nie będzie ponownie kandydować. W przypadku, gdyby takich osób nie było, niemożliwe stałoby się powołanie Komisji Skrutacyjnej i przeprowadzenie wyborów członków rady działalności pożytku publicznego, według procedury przyjętej przez Radę Miejską Jeleniej Góry.

7. W załączniku nr 2 do uchwały, będącym Kartą zgłoszenia na członka Rady Działalności Pożytku Publicznego Miasta Jeleniej Góry, zamieszczono – między innymi – oświadczenie kandydata o niekaralności za przestępstwa umyślne. Tymczasem, przepis art. 41 g ustawy o ustawy o działalności pożytku publicznego i wolontariacie wyraźnie wskazuje na elementy, które powinny zostać uregulowane przez Radę w uchwale. Są to: tryb powoływania członków (ale nie kryteria, które muszą spełniać), organizacja i tryb działania Rady Gminnej, terminy i sposób zgłaszania kandydatur na członków Rady Gminnej oraz zapewnienie sprawnego jej funkcjonowania. Organ stanowiący gminy nie posiada kompetencji do stanowienia przepisów wykraczających poza upoważnienie ustawowe. Przepis art. 41g ustawy o działalności pożytku publicznego i wolontariacie przyznaje Radzie legitymację wyłącznie do regulowania spraw w nim wskazanych. Poza zakresem regulacji znajduje się zatem wprowadzanie kwalifikacji kandydatów, w tym również w zakresie ich niekaralności. Ustawa ani nie wprowadza takiego wymogu wobec członków gminnej rady pożytku publicznego (odmiennie od członka Wojewódzkiej Rady Działalności Pożytku Publicznego – porównaj: art. 41b ust. 5 pkt 3 ustawy), ani nie upoważnia organu stanowiącego jednostki samorządu terytorialnego do jego ustanowienia. Zamieszczenie wskazanej klauzuli w Karcie zgłoszenia na członka Rady Działalności Pożytku Publicznego Miasta Jeleniej Góry stanowi zatem istotne naruszenie przepisu kompetencyjnego i powoduje nieważność uchwały we fragmencie obejmującym tę klauzulę.

Mając powyższe na uwadze, stwierdzam jak na wstępie.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu w terminie 30 dni od daty jego doręczenia, którą należy wnieść za pośrednictwem organu nadzoru – Wojewody Dolnośląskiego.

Zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały organu gminy wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Wojewoda Dolnośląski:
T. Smolarz